



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 180/03-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. októbra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., bytom B., zastúpeného advokátkou JUDr. D. K., P., ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom JUDr. M. F., súdneho exekútora, Exekútorský úrad S., v konaní vedenom pod sp. zn. Ex 0765/97 a Okresného súdu v Bardejove v konaní vedenom pod sp. zn. Er 2361/97, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. februára 2003 doručená sťažnosť I. K. K., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom JUDr. M. F.,

súdneho exekútora, Exekútorský úrad S. (ďalej len „exekútor“), v konaní vedenom pod sp. zn. Ex 0765/97 a Okresného súdu v Bardejove (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. Er 2361/97.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namietal, že okresný súd nerozhodol o jeho námietkach proti exekúcii z 21. januára 1998 a nepostupuje v konaní o jeho námietkach tak, aby to bolo možné kvalifikovať ako rešpektovanie citovaného článku ústavy. Podľa sťažovateľa súdny exekútor nebol vo veci činný od 22. januára 1998 do 11. mája 1999, t. j. viac ako jeden rok.

Podaním doručeným ústavnému súdu 28. februára 2003 sťažovateľ doplnil svoj návrh na začatie konania pred ústavným súdom. V podaní upresňuje, že jeho sťažnosť smeruje proti porušeniu jeho práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na zbytočné priet'ahy v konaní o námietkach proti trovám konania podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a upravuje sumu primeraného finančného zadosťučinenia.

Ústavný súd 13. marca 2003 vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov podania.

Podaním doručeným ústavnému súdu 21. marca 2003 advokátka JUDr. D. K., P., predložila ústavnému súdu splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa pred ústavným súdom.

Z dôvodov uvedených v sťažnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd:

„1/ vo svojom uznesení - jeho výroku na predbežnom prerokovaní môjho návrhu vyslovil, že tento sa prijíma na ďalšie konanie a na rozhodnutie v merite veci.

2/ v konečnom verdikte svojho nálezu uložil Okresnému súdu v Bardejove vo veci samej neodkladne konať, a to neodkladne a tiež rozhodnúť o nej,

3/ vyhlásil, že zo strany odporcov v tejto mojej záležitosti došlo dlhodobou nečinnosťou k porušeniu mojich ústavných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, poťažne i práva na súdnu ochranu, ako aj práva Európskeho Dohovoru podľa ods.1/, a čl. 6 pretože:

- súdny exekútor JUDr. M. F. nebol vo veci činný od 22. I. 1998 do 11. V. 1999, t. j. ďaleko viac ako jeden rok,
- Okresný súd v Bardejove v osobe zákonného sudcu vôbec nekonal a o námietkach sťažovateľa s konečnou platnosťou nerozhodol ani od 12. V. 1999 až dodnes, t. j. za ďaleko viac ako dobu 3-och rokov,

4/ mi na základe ods. 4/, čl. 127 Ústavy SR za porušovanie mojich práv priznal spravodlivé finančné zadošťačenie vo výške 60 tis. Sk a zaviazal odporcov k ich úhrade s ohľadom a v pomere k celkovej dĺžke ich nečinnosti takto :

- súdny exekútor JUDr. M. F. – 15 tis. Sk,
- Okresný súd v Bardejove – 45. tis. Sk,

5/ v zmysle ods. 2/, §-u 36 zákona čís. 38/93 Z. z. bola uložená Okresnému súdu v Bardejove povinnosť nahradiť mi všetky trovy tohto konania, a z dôvodu slabých mojich osobných majetkových a zárobkových pomerov pre dlhodobú diskrimináciu vo vlastnom povolání a zamestnaní, na ktorej má značný podiel.“

Predseda okresného súdu na obsah sťažnosti v liste č. Spr. 591/03 z 22. septembra 2003 uviedol:

„Je treba akceptovať tvrdenie sťažovateľa, že súd doposiaľ o týchto námietkach nerozhodol. Napriek tomu nemožno sa stotožniť s tvrdením sťažovateľa, že tým bolo porušené jeho ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Odhliadnuc od skutočnosti, že exekútor námietky sťažovateľa včas nepredložil súdu, o týchto námietkach, ako to vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, súd nemohol konať ani rozhodnúť. Po podaní námietok totiž exekútor upustil od vykonania exekúcie, lebo povinný, ktorým je sťažovateľ, splnil to, čo mu ukladalo rozhodnutie tvoriace exekučný titul a zaplatil aj preukázané

trovy exekučného konania. Táto skutočnosť súdnym exekútorom bola súdu oznámená jeho písomným podaním zo dňa 9. 2. 1998.

Vychádzajúc z uvedeného nemožno akceptovať tvrdenie sťažovateľa o porušení jeho ústavného práva, lebo ak nebola daná zákonná povinnosť súdu o jeho námietkach konať a rozhodnúť, nemohlo dôjsť ani k prietahom v konaní a tým ani k porušeniu jeho ústavného práva. Sťažnosť sťažovateľa I. K. K. je tak zjavne nedôvodná.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Predpoklady a podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach, ako aj ich zákonom predpísané náležitosti sú upravené podľa § 20 ods. 1 a § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Nesplnenie niektorej podmienky má za následok odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa a podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona skúmal, či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa keď sa sťažovateľ

mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť.

Sťažovateľ tvrdí, že k porušeniu jeho základných práv došlo postupom súdneho exekútora a exekučného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. Er 2361/97 a sp. zn. Ex 0765/97 tak, že súdny exekútor včas nepredložil jeho námietky exekučnému súdu a exekučný súd o nich doposiaľ nerozhodol. Sťažovateľ podal námietky 23. januára 1998, avšak po tomto dátume (30. januára 1998) dobrovoľne splnil záväzok z exekučného titulu a nahradil aj trovy exekučného konania. Trvá však na tom, že o jeho námietkach proti trovám exekúcie nebolo doposiaľ rozhodnuté.

Podľa § 46 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov exekútor upustí od vykonania exekúcie, ak povinný splnil, čo mu ukladá rozhodnutie, a uhradí preukázané trovy exekučného konania. Upustením od exekúcie dochádza k zániku základného exekučnoprocésneho vzťahu, ktorý vznikol podaním návrhu na vykonanie exekúcie a vydaním poverenia na vykonanie exekúcie. Tento účinok upustenia od exekúcie súčasne znamená, že exekučný súd už nemá žiadne zákonné oprávnenie, ale ani povinnosť v takom exekučnom konaní ďalej konať a rozhodovať. Jeho rozhodovanie by nemalo žiadne zákonom predpokladané následky, napríklad zastavenie exekúcie alebo jej odklad a podobne. Tento záver sa vzťahuje aj na rozhodovanie o námietkach proti trovám exekúcie.

Podľa zistení ústavného súdu sťažovateľ dobrovoľne splnil záväzok vyplývajúci z exekučného titulu a nahradil aj trovy tohto konania 30. januára 1998 (sp. zn. Er 2361/97 a sp. zn. Ex 0765/97). Na základe tohto úkonu povinného súdny exekútor vrátil poverenie na vykonanie exekúcie súdu. Táto skutočnosť bola okresnému súdu oznámená písomným podaním súdneho exekútora 9. februára 1998.

Dňom tohto oznámenia o vrátení poverenia na vykonanie exekúcie právoplatne skončilo exekučné konanie iným, zákonom dovoleným spôsobom. Exekučný súd (okresný súd označený v tomto konaní ako porušovateľ základného práva) v súlade s čl. 2 ods. 2 ústavy už nebol oprávnený a povinný rozhodovať o námietkach o trovách exekúcie (povinný ich aj tak už nahradil).

Od 9. februára 1998, keď sa exekučné konanie skončilo, do dňa doručenia sťažnosti ústavnému súdu 21. februára 2003 nesporne uplynula lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Preto nebolo potrebné sa venovať ďalším námietkam sťažovateľa proti nečinnosti okresného súdu a ústavný súd sťažnosť proti okresnému súdu odmietol ako oneskorene podanú.

Podľa sťažovateľa súdny exekútor nebol vo veci činný od 22. januára 1998 do 11. mája 1999. Aj od tohto dátumu nesporne uplynula lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde ustanovená na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy proti postupu súdneho exekútora. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd rozhodol tak, že sťažnosť aj proti súdnemu exekútorovi odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ďalšími nárokmi na ochranu ústavnosti sa ústavný súd už z dôvodu odmietnutia sťažnosti po jej predbežnom prerokovaní nezaoberal (primerané finančné zadosťučinenie, úhrada trov konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. októbra 2003